

★ האחות נסוגה וצפתה מרחוק

★ מנהל בית-הספר שמר על

כבוד המוסד הדתי

★ מנהל החברה קבע שאין מקום

לחולה-איידס במיפעל

"כן, אני חולה-איידס. נרבקתי לפני חודש, ואין מה לעשות." עיניי היו מושפלות, והשתרלתי להציג את תפיסתי קיד החולה הנכון. בצורה ידידותית ותומכת, ובטון מתנצל, הוא הסביר לי: "תבין, מדובר פה בעבודת-ידיים ובמוזון. אני מאוד רוצה לעזור לך, אבל מוזון זה עסק מאוד רגיש, וקבלתך לעבודה תהווה בעיה רצינית. אני אבדוק את הנושא, ובין היתר אני צריך להתייעץ עם כמה גורמים, וכמוכן עם משרד-הבריאות. תיצור איתי קשר טלפוני בעוד כמה ימים, כדי שתדע את תשובתי הסופית."

עבודה החולה באיידס. דקות אחרות לפני תגובתו זו הצגתי את עצמי כחייל משוחרר, מובטל, ולא צינתי את עובדת היותי חולה-איידס. אז היתה תגובתו של רפי שונה. הוא אמר: "יש לי צורך בעובדים במחלקות הייצור. למעשה אין לי התנגדות שתעבוד שם, אך אני לא חושב שתחזיק מעמד, ויש לי טביעת-עין די חדה. בכל זאת אתה בחור צעיר, משכיל, ומדובר פה בעבודה פיסית שכוללת נקייון, ונעי שית באולם רטוב, כאשר מרבית הפרעלים מבוגרים. אני חושב שתתאים לך עבודה אחרת, ולאוו דווקא במחלקת-הייצור."

לא קשה להבחין בהבדלים הקיצוניים שבתשובותיו של רפי.

חתול ועכבר

מי ישחקי החתול והעכבר — זה הכיניו המתאים ביותר למה שהתייחסת אליו כחולה-איידס, ובין פלה, אחות בסניף קופת-חולים מאור.

"מזון זה עסק רגיש"

הייתי רוצה לעבוד במחלקת-הייצור אצלכם, עבודת-כפייה.

הייתי חולה-איידס

חדת, ברחוב מרכזי-בעלימלאכה בתל-אביב.

"יש לי צריבה, מעין הרגשת שריפה בגרון, עד כדי כך שאיני מסוגל לאכול או לשתות. אני מבקש שתברקי אותי. שכחתי לומר לך שבאחרונה ירדתי מאוד במשקל, אבל מה שמטריד אותי יותר מכל הוא שביומיים האחרונים אני לא מסוגל לבלוע. בגלל הצריבה הזו"י ירידה מוגזמת במשקל הוא אחד הסימנים למחלת האיידס."

דברים אלה אמרתי לפלה תוך כדי גימגום והתרגשות רבה מצדי, והיא בצורה גלויה מאוד, צעדה אחורה מהמקום שבו עמדת לידה.

ביקשתי ממנה שתברוק אותי, וכאשר התקרבת אליה, היא צעדה עוד

אם אתם זקוקים לעובר, זו היתה הצעה רתי הראשונה בהדרגה של אייל, מנהל מחלקת-כוח-אדם של בלו-בנד-תל-מה באזור-התעשייה בגבעתיים. אחרי שהצגתי את עצמי כסטודנט לכלכלה, יצר אייל קשר טלפוני עם המחסן, כדי לתאם לי מקום-עבודה. באותה עת, ב"טון-דיבור מגמגם, ובהתנהגות המעידה על עצבנות, הצהרתי על "הסוד הגדול": "אייל, אני חייב להיות גלוי איתך לפני שאתה שולח אותי למחסן..."

אחרי רגע של דומיה מכוונת מצדי, שיחקתי את תפקיד חולה-איידס: "אני חולה איידס! למעשה זו הסיבה שעזבתי את מקום-עבודתי הקודם."

"אתה חולה-איידס?" הוא חזר על דבריי כאשר זוג עיניו ננעצו בי.

אוד שמישרד-הבריאות ירכז את כל חוליה-איידס בבת-מרפא מיוחדים ל"הם, בגלל החשש שמחלת-האיידס תהי פוץ למגיפה. שם יטפלו בהם על-ידי צוות רפואי שילמד היטב כיצד לא ל"הידבק, ולא כמוני וכמוך, שעלולים ל"הידבק בקלות מתוך חוסר-הבנה וידע." אלה היו דיבריי רותי, אחות מוסמכת מזה שנים רבות בבית-חולים כללי ב"מרכז-הארץ, בשיחת-חולין שניהלנו בי-בית-קפה ירושלמי. דיעות אלה מפי אדנות מנוסה וותיקה גרמו לי לזעזוע. "אני מצטער אבל אין לנו כל צורך בעובדים, גם לא במחלקת-הייצור!" זו היתה תשובתו של רפי, מנהל-המנגנון בתנובה בתל-אביב — אבל רק לאחר שיחקתי והצגתי את עצמי כדורש

עולם לסכן את חיי בגלל איוו נגיעה בחולה-איידס. עד היום לא מצאו שום תרופה למחלה זו, ואף רופא אחר לא יודע עדיין בבית-חון מהן הדרכים להי"דבק במחלה. לא מוזן קראתי בעיתון שאחיות בבית-חולים בארצות-הברית נדבקו במחלה מפני שרם של חולה איידס, שטיפלו בו, נשפך עליהן. החיים שלי היו די קשים, אז עכשיו אני צריכה לסכן אותם בגלל איוו חולה שאני לא מכירה ולא מקורבת אליו?"

הינהנתי בראשי כאות להכנת דב"ר, ושאלתי אותה, כמתבקש מדבריה, איוו פיתרון היא רואה כאחות לבעיה כואבת זו. תשובתה לא אחרה להישי מע. מכיוון שאף רופא אחר לא יודע בדיוק איך נדבקים במחלה, חשוב מ"

"אני אסרב לטפל ולעזור לחור-לי-איידס שיאושפזו בבית-חור-לים שבו אני עובדת כאחות, גם אם איאלץ להתפטר. אני אוהבת את ה"מיקצוע שלי, אבל אני לא מוכנה להסי"תכן בגלל איוו נגוע באיידס. האמת היא שאילו היה נודע לי, למשל, ש"יירתי הטובה או נ"מישפחה לקו במ"חלה, עם כל האיינעומוט שכרוכה בכך, הייתי מנתקת כל קשר איתם. למשל, לא הייתי מעזה ללחוץ את ידם לשלום, אילו פגשתי אותם ברחוב."

כאשר הבעתי את השתוממותי על דבריה של רותי, כי למיטב ידיעתי אין נדבקים באיידס על-ידי לחיצת-יד, המ"שיכה רותי בהתלהבות שאינה אופיי"נית לה. "אני לא מוכנה בשום הון שבי"

קופת-חולים לאומית בנתניה. אני פשוט חוששת להידבק!

קופת-חולים מאוחדת בנתניה. לרופא — אבל במרפאה אחרת